

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb

(adresa nadležne jedinice)

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
Z A G R E B 1

10-02-2020

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

Nadležni trgovački sud Trgovački sud u Zagrebu

Poslovni broj spisa St-3021/19

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv HRVATSKA OSIGURAVAJUĆA KUĆA-
dioničko društvo za osiguranje

OIB

00432869176

Adresa / sjedište

Capraška 6, Zagreb

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv TOK TRGOVINA d.o.o. za zastupanje i trgovinu

OIB

65493151984

Adresa / sjedište

Kutnjački put 4, Zagreb (Grad Zagreb)

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. P-263/11-60 od 8. prosinca 2016.g. ispravljena rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. P-263/11-61 od 12. prosinca 2016.g., potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. GŽ-498/2017-2 od 7. svibnja 2019.g.

Iznos dospjele tražbine 160.619,37 (kn)

Glavnica 131.600,00 (kn)

Kamate 29.019,37 (kn)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
/ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. P-263/11-60 od 8. prosinca 2016.g. ispravljena rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. P-263/11-61 od 12. prosinca 2016.g., potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. GŽ-498/2017-2 od 7. svibnja 2019.g.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos 160.619,37 (kn)

Naziv ovršne isprave

Presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. P-263/11-60 od 8. prosinca 2016.g. ispravljena rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. P-263/11-61 od 12. prosinca 2016.g., potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. GŽ-498/2017-2 od 7. svibnja 2019.g.

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

6. veljače 2020.g.

Potpis vjerovnika

HOK-OSIGURANJE d.d.

zastupano po:
ODVJETNIČKO DROŠTVO
OLUJIĆ, PEZIĆ & PARTNERI d.o.o.
Trg Marka Marulića 2, Zagreb
ODVJETNIČKO DROŠTVO
OLUJIĆ, PEZIĆ & PARTNERI
ODVJETNIK
IVAN PEZIĆ

PUNOMOĆ

Ovlašćujemo da me (nas) pravno zastupaju odvjetnici
ŽELJKO OLUJIĆ, IVA PEZIĆ, FRAN OLUJIĆ, SANDRA PLEŠA i JOSIP PAŽIN iz

**ODVJETNIČKO DRUŠTVO
OLUJIĆ, PEZIĆ & PARTNERI d.o.o.**
Zagreb, Marulićev trg 2
tel: 01/6 310 466,
tel/fax: 01/6 310 451
e-mail: zeljko.olujic@uredolujic.tcloud.hr
iva.pezic@odvjetniciop.hr
fran.olujic@zg.t-com.hr

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
OLUJIĆ, PEZIĆ & PARTNERI d.o.o.
Trg Marka Marulića 2, Zagreb 2

u PREDSTEFANIJOM postupku, koji se vodi
pred TRGOVAČKIM SUDOM U ZAGREBU
pod poslovnim brojem ST-3021/19
na tužbu (prijedlog, optužnicu) HOK-OSIGURANJE d.d., Zagreb, Capraška 6
protiv TOM TRGOVINA d.o.o. za zastupanje i trgovinu
radi NAKUPNEGA TRAMBILA

Ovlašćujem ih, da me zastupaju u svim mojim pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i kod svih drugih državnih organa te da radi zaštite i ostvarenja mojih prava i na zakonu osnovanih interesa poduzimaju sve pravne radnje i upotrijebe sva u zakonu predviđena sredstva, a osobito da podnose tužbe, prijedloge i ostale podneske, da dadu u moje ime nasljednu izjavu, te da za mene primaju novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaju potvrde.

Pristajem da ih za slučaj spriječenosti zamijene odvjetnički vježbenici:
Matea Pokrovac Mačkić, Nika Pezić, Lidija Lučić

Za slučaj spora glede nagrade pristajem na nadležnost suda u Zagrebu.

U Zagrebu, 6. veljače 20 20.

Li-

Predsjednik uprave: **HRVOJE PEZIĆ**

Član uprave: **LJILJA VASILJ-STARČIĆ**

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Presuda je u cijelosti/u dijelu

pravomoćna dana 07.05.2019.

vršna dana 29.06.2019.

Zagrebu, 08.07.2019.

Ovlašteni službenik 40

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivani Markotić, u pravnoj stvari tužitelja Tok trgovina d.o.o. za zastupanje i trgovinu, iz Zagreba, Kutnjački put 4, OIB: 65493151984, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Špehar, odvjetnik u Zagrebu, protiv I-tužene Mizane Mekić iz Zagreba, Mažuranićev trg 1, OIB: 74081130625, koju zastupa punomoćnica Zorana Živković, odvjetnica u Zagrebu, II-tužene Indire Kartal Herak iz Zagreba, Kriška 32, OIB: 43207253905, koju zastupa punomoćnik Zvonimir Raić, odvjetnik u Zagrebu i umješaača Hrvatska osiguravajuća kuća d.d. iz Zagreba, Ivana Lučića 2a, OIB: 00432869176, kojeg zastupa punomoćnik Željko Olujić, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 24. listopada 2016. god. u nazočnosti zz tužitelja osobno i njegovog punomoćnika, pun. I-tužene, II-tužene osobno i njenog punomoćnika i pun. umješaača, dana 8. prosinca 2016. godine

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Tuženi Mizana Mekić, Mažuranićev trg 1, 10000 Zagreb i Indira Kartal-Herak, Kriška 32, 10000 Zagreb dužne su tužitelju Tok trgovina d.o.o. iz Zagreba, Kutnjački put 8, solidarno platiti iznos od 800.000,00 kn sa zateznim kamatama za razdoblje od:

-27.3.2003. god. do 31.12.2007. god. po stopi od 15% godišnje

-1.1.2008. god. pa na dalje po stopi od 18 stopi godišnje, a u slučaju promijene zateznih kamata po stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 8 postotnih poena, tekućim od 27.3.2003. god. pa do isplate.

Tužene Mizana Mekić, Mažuranićev trg 1, 10000 Zagreb i Indira Kartal-Herak, Kriška 32, 10000 Zagreb dužne su tužitelju Tok trgovina d.o.o. iz Zagreba, Kutnjački put 8, solidarno platiti iznos od 96.580,00 kn sa zateznim kamatama za razdoblje od

-27.3.2003. god. do 31.12.2007. god. po stopi od 15% godišnje

-1.1.2008. god. pa na dalje po stopi od 18 stopi godišnje, a u slučaju promijene zateznih kamata po stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 8 postotnih poena, tekućim od 27.3.2003. god. pa do isplate.

Tužena Mizana Mekić, Mažuranićev trg 1, 10000 Zagreb dužna je tužitelju Tok trgovina d.o.o., Kutnjački put 8, 10000 Zagreb, platiti iznos od 105.702,33 kn sa zateznim kamatama za razdoblje od

-9.5.2006. god. do 31.12.2007. god. po stopi od 15% godišnje

-1.1.2008. god. pa na dalje po stopi od 18 stopi godišnje, a u slučaju promijene zateznih kamata po stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 8 postotnih poena, tekućim od 9.5.2006. god. pa do isplate.

Tuženi Mizana Mekić, Mažuranićev trg 1, 10000 Zagreb i Indira Kartal-Herak, Kriška 32, 10000 Zagreb dužne su tužitelju Tok trgovina d.o.o. iz Zagreba, Kutnjački put 8, solidarno platiti iznos od 132.877,40 kn sa zateznim kamatama za razdoblje od:

-14.11.2006. god. do 31.12.2007. god. po stopi od 15% godišnje

-1.1.2008. god. pa na dalje po stopi od 18 stopi godišnje, a u slučaju promijene zateznih kamata po stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 8 postotnih poena, tekućim od 14.11.2006. god. pa do isplate.

Tužena Indira Kartal-Herak, Kriška 32, 10000 Zagreb dužna je tužitelju Tok trgovina d.o.o., Kutnjački put 8, 10000 Zagreb, platiti iznos od 6.100,00 kn sa zateznim kamatama za razdoblje od

-12.12.2006. god. do 31.12.2007. god. po stopi od 15% godišnje

-1.1.2008. god. pa na dalje po stopi od 18 stopi godišnje, a u slučaju promijene zateznih kamata po stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 8 postotnih poena, tekućim od 12.12.2006. god. pa do isplate.

te su tužene dužne tužitelju solidarno nadoknaditi trošak parničnog postupka zajedno sa zateznim kamatama."

II. Nalaže se tužitelju nadoknaditi trošak ovog parničnog postupka i to I-tuženoj u iznosu od 10.308,00 kn, II-tuženoj u iznosu od 80.290,00 kn te umješaču u iznosu od 10.308,00 kn zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 8. prosinca 2016. god. pa do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3 postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi, kao i tijekom postupka, u bitnome ističe kako su ga I. i II-tužene kao odvjetnice propustile zastupati prema pravilima struke i običajima, posebno povećanom pažnjom tj. pažnjom dobrog stručnjaka kakva se od odvjetnika očekuje, zbog kojih mu je propusta nastupila šteta u postupcima koji su se vodili pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, točnije u parnici koju je vodio protiv društva Urba zapad d.o.o. Zagreb i Privredne banke Zagreb d.d. (postupak pred Trgovačkim sudom se vodio pod posl. br. P-2275/03) te parnici koju je vodio protiv Zagrebačke banke d.d. (postupka pred Trgovačkim sudom se vodio pod posl.br. P-343/05). Njihov se propust sastojao u neiznošenju činjenica i dokaza na kojima su trebale temeljiti tužbeni zahtjev, neulaganju pravnog lijeka, a podredno i zbog propuštanja

pravovremenog iznošenja pravne osnove, sudske prakse i pravne teorije. Stoga su mu dužne nadoknaditi štetu koju potražuje kako je specificirano u točki I izreke presude.

I-tužena Mizana Mekić je zastupala tužitelja (stari naziv Bofex d.o.o. Zagreb) u parnici vođenoj pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl.br. P- 2275/03 povodom tužbe u kojoj tužitelj tvrdi da je greškom dana 25.3.2003. god. dao nalog za prijenos novčanih sredstava u iznosu od 896.580,00 kn na dan 26.3.2003. god. sa svog računa na račun I-tuženika Urba zapad d.o.o. koji se vodi kod II-tuženika Privredna banka Zagreb d.d. Obzirom se radilo o grešci, tvrdi da je poduzeo sve radnje da bi se izvršio povrat krivo doznačenih sredstava, ali je II-tuženik to odbio učiniti. Stoga predlaže da sud presudom naloži I. i II-tuženima da mu solidarno plate iznos od 896.580,00 kn. U odnosu na I-tuženika Urba zapad d.o.o. je dana 12.12.2003. god. donesena djelomična presuda na temelju priznanja posl.br. P-2275/03 kojom je naloženo I-tuženiku Urba zapad d.o.o., Zagreb platiti tužitelju Bofex d.o.o. iznos od 896.580,00 kn. U odnosu na II-tuženika Privredna banka d.d. je dana 24.5.2006. god. donesena prvostupanjska presuda kojom je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbijen. Sud je ocjenom izvedenih dokaza te temeljem rezultata cjelokupnog postupka zaključio da tužbeni zahtjev u odnosu na II-tuženika nije osnovan. U obrazloženju presude sud se osvrće i na pravni osnov utuženog potraživanja (stjecanje bez osnove), zaključuje kako je utvrđeno da su sredstva prenesena na račun I-tuženika, a ne na račun II-tuženika pa time nije došlo niti do povećanja imovine II-tuženika. Ističe se i da bi, ukoliko je bilo propusta i povrede zakona u postupanju II-tuženika glede predmetne transakcije (štetne radnje), u tom slučaju II-tuženik bio eventualno odgovoran za štetu, a kakav zahtjev tužitelj nije postavio.

Tužitelj u ovom predmetu smatra da se odgovornost I-tužene za štetu koja mu je nastala nesavjesnim zastupanjem u predmetu P-2273/03 sastojala u krivo postavljenoj pravnoj osnovi tužbenog zahtjeva, a čega je odvjetnica trebala biti svjesna. Naime, protiv I-tuženika u tom predmetu je već bila donesena presuda na temelju stjecanja bez osnove slijedom čega se nije moglo raditi o stjecanju bez osnove i na strani II-tuženika jer kod stjecanja bez osnove mora doći do prelaska imovine, a ta imovina može prijeći samo na jednu, a ne istovremeno na obje osobe. Sud u tom predmetu je na ročištu održanom 9.5.2006. god. tražio od I-tužene da obrazloži svoje dokazne prijedloge i to pojašnjenjem na kojoj pravnoj osnovi temelji tužbeni zahtjev na što je ona odgovorila da zahtjev temelji na povratu stečenog bez osnove. Ostala je kod ranije predloženih dokaza za pribavom podataka o stanju i prometima na računima I. i II-tuženika, na ročištu je predložila i izvođenje dokaza financijsko knjigovodstvenim vještačenjem na okolnost kada je točno izvršena transakcija, odnosno prijenos sredstava na račun II-tuženika, koje je dokazne prijedloge sud odbio jer te činjenice i dokazi nisu relevantni za odlučivanje o zahtjevu koji se temelji na stjecanju bez osnove. Tužitelj smatra da je upravo ročište održano 9.5.2006. god. bio ključan moment za gubitak te parnice i to ne zbog krivo navedene pravne osnove kojom sud i nije vezan, već zbog propuštanja iznošenja relevantnih činjenica i valjanih dokaza koje je sud u toj parnici trebao utvrđivati te da se upravo u tome sastoji štetna radnja koju je u zastupanju tužitelja počinila odvjetnica Mizana Mekić u tom sporu.

Protiv presude Trgovačkog suda posl.br. P-2275/03 od 24.5.2006. god. tužitelj, zastupan po punomoćnici Mizani Mekić je pravovremeno uložio žalbu o kojoj je odlučio Visoki trgovački sud Republike Hrvatske presudom posl.br. PŽ-573/07 od dana 13.8.2009. god. na način da je odbio tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrdio presudu Trgovačkog suda od 24.5.2006. god.

Tužitelj je dana 21.1.2005. god. pred Trgovačkim sudom u Zagrebu podigao tužbu i protiv Zagrebačke banke d.d., postupak se vodio pod posl.br. P-343/05. Tužbenim zahtjevom potražuje naknadu štete u visini od 896.580,00 kn zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 26.3.2003. god. pa do isplate, navodeći da je tuženik, propustom postupanja pažnjom dobrog gospodarstvenika izvršio nalog koji je tužitelj pravovremeno opozvao, slijedom čega tužitelj trpi štetu u visini prenetog iznosa od 896.580,00 kn i to isključivo zbog tuženikove pogreške u postupanju s nalogom za plaćanje. Tužbu je sastavila odvjetnica Mizana Mekić koja je uredno pristupala ročištima održanim pred tim sudom 15.3.2005., 3.5.2005., 7.6.2005. god. (kada je uz nju pristupio i Tomislav Odak kao bivši zakonski zastupnik tužitelja), 7.7.2005. god., 29.9.2005. god., 6.12.2005. god. (kada je uz nju pristupio i Tomislav Odak kao bivši zakonski zastupnik tužitelja), 7.2.2006. god. (kada je uz nju pristupio i Tomislav Odak kao bivši zakonski zastupnik tužitelja) i 26.9.2006. god. Na ročištu održanom 7.2.2006. god. tužitelju je naloženo plaćanje predujma za provođenjem vještačenja po vještaku finansijsko-knjigovodstvene struke na okolnost utvrđivanja točnog vremena kada je predmetni nalog proveden, kao i na okolnost kada je Zagrebačka banka dostavila Fini obavijest o pogrešnom prijenosu sredstava. Na ročištu 26.9.2006. god. punomoćnica tužitelja je predložila dodjelu novog roka radi uplate predujma za trošak vještačenja te joj je sud rješenjem od istog dana ostavio rok od osam dana za uplatu predujma za vještačenja. Određeni predujam nije plaćen iz kojeg je razloga rješenjem od 14.11.2006. god. utvrđeno da se smatra da je tužitelj odustao od tog dokaznog prijedloga te je rješenjem kojim je bilo određeno vještačenje stavljeno izvan snage. Sud je dana 14.11.2006. god. donio presudu kojom je odbio naprijed opisani tužbeni zahtjev za naknadom štete u visini od 896.580,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 26.3.2003. god. Iz obrazloženja presude jasno proizlazi kako sud ocjenom provedenih dokaza, nije utvrdio da bi u postupanju tuženika pri postupanju po spornom nalogu tužitelja bilo protupravnosti kao jedne od bitnih pretpostavki koje bi morale biti ispunjene i dokazane da bi tužiteljev zahtjev za naknadu štete bio osnovan. Iz otpremnog štambilja je razvidno da je presuda otpremljena 29.11.2006. god. Prema povratnici koja prileži uz presudu je razvidno da je istu za tužitelja zaprimila odvjetnica Mizana Mekić 4.12.2006. god. Protiv presude nije podnesena žalba te je ista postala pravomoćna i ovršna 14.12.2006. god.

Tužitelj tvrdi da mu je I-tužena počinila štetu u predmetu P-343/05 svojim nečinjenjem, u prvom redu nepravovremenim obavješćavanjem o potrebi uplate predujma za određeno vještačenje, zbog čega je i propušten rok, a time i izgubljeno pravo na izvođenje tog, po ocjeni tužitelja, najvažnijeg dokaza. Osim toga ističe i da I-tužena nije uložila žalbu na presudu čime nije iskoristila svaku, pa i najmanju šansu za svoju stranku za drugačijim ishodom spora. Žalbu na presudu P-343/05 nije uložila niti II-tužena Indira Kartal Herak koju je tužitelj opunomoćio upravo za poduzimanje te pravne radnje za što mu je II-tužena izdala račun u iznosu od 6.100,00 kn koji je uredno platio. Stoga je i nesavjesnim postupanjem te odvjetnice koja nije poduzela onu pravnu radnju za koju je bila opunomoćena i koju je naplatila tužitelju nastala šteta. Tužitelj predlaže da se u ovoj parnici provedu dokazi na okolnost osnovanosti njegovog zahtjeva prema PBZ d.d. Zagreb i Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb radi naknade štete, (ali i zbog bilo koje druge pravne osnove). Ključnim smatra utvrditi što se događalo sa predmetnim novčanim sredstvima nakon što je tužitelj dao pogrešan nalog za prijenos tih sredstava na račun trgovačkog društva Urba zapad d.o.o., a što u ranijim postupcima pred Trgovačkim sudom, upravo zbog propusta i nesavjesnog zastupanja tužitelja od strane I. i II-tužene nije sa sigurnošću utvrđeno.

I-tužena u odgovoru na tužbu, kao i tijekom postupka, ne spori da je zastupala tužitelja u predmetima koji su se vodili pred Trgovačkim sudom pod posl.br. P-2275/03 i P-343/05. Za sve radnje koje je poduzimala u zastupanju tužitelja imala je odobrenje tadašnjeg vlasnika Bojana Knupleža, sa kojim je i sve dogovarala, a u zastupanju je u svemu postupala u skladu sa pravilima struke. Gospodin Knuplež je htio da se postupci što prije okončaju i da se ne stvaraju dodatni troškovi. Kada ju je angažirao je izrazio sumnju u način poslovanja gospodina Odaka, rekao je da se događaju čudne stvari, posebno za utuženu spornu uplatu. Osobno je pregledao svu dokumentaciju i utvrdio da se radi o propustu Tomislava Odaka čijom je greškom prijenos novca izvršen na krivo društvo. Tomislav Odak je rekao da je u roku opozvao nalog, no o tome nije imao nikakvog pisanog traga niti je znao kome je dao nalog za opoziv naloga. Sjećao se samo da je nalog za opoziv naloga za uplatu dao usmeno nekoj ženskoj osobi smeđe kose. Stoga niti ona nije mogla određeno predlagati dokaze, posebno svjedoke budući se gospodin Odak nije nikoga sjećao. Nije imao niti jedan pisani trag o opozivu naloga, u postupku su saslušane djelatnice Zagrebačke banke vezano uz tvrdnju da je Tomislav Odak osobno odlazio u banku radi opoziva, no one ga nisu prepoznale, a niti on njih. Zastupanje u postupku pod brojem P-2275/03 koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu radi povrata novčanih sredstava je preuzela dana 7.3.2006. god. Stoga ističe prigovor zastare jer je tužba u ovom predmetu predana 14.12.2009. god. Neovisno od istaknutog prigovora smatra da nije ostvarena niti jedna pretpostavka odgovornosti za štetu. Tužbu je napisao i pravni osnov tužbe precizirao bivši punomoćnik, odvjetnik Tomislav Rigler. Ostala je kod ranije postavljenog pravnog osnova budući sud nije vezan pravnim osnovom, a i smatra da bi, da je bilo dokaza, i sam sud utvrdio drugačiji pravni osnov. Vezano uz navodno propuštanje u zastupanju u postupku pred Trgovačkim sudom posl.br. P-343/05, a koje se odnosi na uplatu predujma za vještačenje, ističe da je prvi puta taj dokazni prijedlog prihvaćen na raspravi održanoj 7.2.2006. god. na kojoj je bio prisutan i Tomislav Odak. Tvrdi da je i on preuzeo primjerak raspravnog zapisnika, ali nije izvršio uplatu predujma. Nakon toga je i osobno n/r direktora Bofex d.o.o.-a Bojana Knupleža poslala dopis u kojem ga obavještava da je sud obvezao tužitelja na plaćanje troškova vještaka u iznosu od 3.000,00 kn u postupku P-343/05. Upućuje direktora da je, ukoliko smatra da je opravdano vještačenje, potrebno izvršiti uplatu iznosa na broj računa koji dostavlja. Obzirom je između Tomislava Odaka i tadašnjeg direktora tužitelja Bojana Knupleža postojala diskusija o tome da li uopće provoditi vještačenje i stvarati novi trošak, u svom je dopisu i stavila: "Ukoliko smatrate potrebnim...". Dana 26.9.2006. god. je sud produljio rok za uplatu predujma, međutim isključivo voljom tada ovlaštenih osoba tužitelja to nije uplaćeno. Gospodin Knuplež je imao u nju puno povjerenja, sa njim je sve dogovaralo osobno ili telefonski, dogovorima je bio prisutan i Tomislav Odak. Da je pokojni Bojan Knuplež živ sve bi posvjedočio. Punomoć za zastupanje tužitelja joj je prestala 27.10.2006. god. Tužitelj joj je otkazao punomoć, preuzeo je sve predmete i potpisao potvrdu o preuzimanju predmeta (prileži na listu 265-266 spisa). Nakon toga ju je nazvao i rekao da novi odvjetnik traži da potpiše i da prema njemu nema nikakvih potraživanja, što je i učinila potpisom podneska pod nazivom "otkaz punomoći" od 4.12.2006. god. (list 307 spisa). Istoga dana je zaprimila presudu Trgovačkog suda P-343/05., o čemu je tužitelja dana 6.12.2006. god. te ga u svom dopisu obavijestila da rok za žalbu iznosi 8 dana. Kako je punomoć otkazala stranka odvjetniku to ne postoji obveza niti ovlaštenje odvjetnika da poduzima bilo koju radnju nakon otkaza punomoći. I u ovom dijelu tužbenog zahtjeva ističe prigovor zastare. Rok za žalbu protiv presude P-343/05 zaprimljene u njenom odvjetničkom uredu 4.12.2006. god. isticao je 12.12.2006. god., pa ako je i nastupila neka šteta propuštanjem radnje I-tužene rok za naknadu štete je počeo teći zadnjeg dana roka za žalbu. Protivi se svim dokaznim prijedlozima tužitelja. Smatra da je pravomoćnom presudom u predmetu P-343/05 Trgovački sud utvrdio da nema odgovornosti Zagrebačke

banke d.d. Zagreb, dok je za Privrednu banku d.d. Zagreb utvrđeno da je postupala po zakonu (čl. 29 tada važećeg Zakona o platnom prometu je bilo propisano da je banka dužna izvršiti nalog za plaćanje na dan valute, ako na računu platitelja postoje sredstva, a čl. 42 istoga zakona je propisana odgovornost banke i pod kojim uvjetima banka snosi štetu) i po uputi Hrvatske narodne banke (koja joj je svojim dopisom od 30.4.2003. god. odgovorila da ne može izvršiti povrat sredstava jer je račun Urba zapad d.o.o. u blokadi i da bi to bilo protivno zakonu.) Za svoj je obavljeni rad uredno izdala račun koji joj je tadašnji direktor tužitelja Bojan Knuplež i podmirio. Stoga predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev kao neosnovan uz naknadu troškova I-tuženoj.

II-tužena u svom odgovoru na tužbu, kao i tijekom postupka, ističe da nije zastupala tužitelja niti je imala punomoć za zastupanje u predmetu koji se vodio pred Trgovačkim sudom P-343/05. Direktor tužitelja Tomislav Odak, a kojeg poznaje jer ga je ranije zastupala u jednom gruntovnom predmetu koji je uspješno riješila, joj se obratio radi davanja pravnog mišljenja u predmetu velike vrijednosti koji se vodio pred Trgovačkim sudom. Izvršila je uvid u taj predmet što je mogla bez pisane punomoći, nije sastavljala žalbu niti bilo kakav drugi podnesak jer za to nije niti bila opunomoćena. Za izvršeni uvid i davanje pravnog mišljenja je tužitelju ispostavila račun u iznosu od 5.000,00 kn što uvećano za PDV iznosi 6.100,00 kn koji je račun tužitelj uredno platio (preslika računa prileži spisu na listu 306) Tužiteljeve tvrdnje da je od nje saznao da sporna žalba nije uložena su u cijelosti neistinite i nelogične budući tužitelj nije podnio niti prijedlog za povrat u prijašnje stanje nakon saznanja za propuštanja roka za žalbu protiv presude niti je u naredne tri godine nije poduzeo ikoju radnju u svrhu obeštećenja za iznos za kojeg ga je II-tužena navodno oštetila, slijedom čega zaključuje da je isključiva svrha ove parnice pokušaj nezakonitog i neosnovanog bogaćenja tužitelja na teret tuženika. Protivi se svim dokaznim prijedlozima tužitelja, predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev uz naknadu troška.

Raspravnim rješenjem suda od 5.3.2014. god. dozvoljeno je miješanje HOK Osiguranju d.d. na strani tuženika. Umješak se u svojim podnescima od 11.7.2014.god. i 8.2.2016.god. detaljno očituje na navode tužbe. Ističe kako tužitelju nije nastala apsolutno nikakva šteta budući mu je pravomoćnom i ovršnom djelomičnom presudom na temelju priznanja posl.br. P-2275/03 od 12.12.2003. god. dosuđen isti iznos koji potražuje ovdje tužbom budući je navedenom presudom naloženo tuženiku Urba zapad d.o.o., jedinom odgovornom za stjecanje novčanih sredstava u utuženom iznosu bez osnove da tužitelju isplati iznos od 896.580,00 kn. Neosnovanim drži navode tužbe koji upiru na odgovornost I-tužene jer u parnici posl.br P-2275/03 nije potraživala naknadu štete već je zatražila povrat sredstava s osnova stjecanja bez osnove zbog čega je odbijen tužbeni zahtjev u odnosu na Privrednu banku Zagreb d.d. Smatra da je sud bio dužan sam pronaći pravnu osnovu tužbenog zahtjeva neovisno o tome koju pravnu osnovu navede tužitelj i da je, tek kad se uvjeri da tužitelju ni po kojoj pravnoj osnovi ne pripada zahtijevana pravna zaštita, mogao tužitelja odbiti sa tužbenim zahtjevom. Ističe prigovor nepostojanja uzročno posljedične veze između navodnog propusta I. i II-tužene i navodne štete tužitelja. Tužitelj je dužan dokazati da su upravo radnju I. i II-tuženih dovele do gubitka spora tj. dužan je dokazati da bi u slučaju da su bivši punomoćnici podnijeli tužbu radi naknade štete protiv Privredne banke Zagreb d.d. u predmetu P-2275/03 u tom sporu i uspio sa iznosom koji potražuje tužbenim zahtjevom. Smatra da je iz stanja spisa posl.br. P-2275/03 izvjesno da tužitelj ne bi uspio u postupku naknade štete protiv PBZ-a jer na strani PBZ-a nije bilo protupravnosti kao jedne od osnovnih pretpostavki za naknadu štete. U odnosu na parnicu koja se vodila pod brojem P-343/03 ističe prigovor nepostojanja mandatnog odnosa između tužitelja i II-tužene pa slijedom toga i

prigovor promašene pasivne legitimacije. Budući tužitelj nikada nije ovlastio II-tuženu na ulaganje žalbe na presudu u predmetu P-343/05. Žalbu nije mogla uložiti niti I-tužena budući joj je upravo tužitelj otkazao punomoć za zastupanje, što suprotno čl. 91 st.1 ZPP-a predstavlja opoziv punomoći čiji učinak važi za protivnu stranku od časa kada joj je saopćen. Ističe i prigovor nepostojanja uzročno posljedične veze između navodnog propusta I. i II-tužene i navodne štete nanесene tužitelju. Naime sama činjenica ulaganja ili neulaganja žalbe nije dovoljna da sam po sebi dovede do štete već je tužitelj dužan dokazati uzročno posljedičnu vezu između činjenice neulaganja žalbe i štetu koju uslijed navedenog trpi. Tim više što je presudom posl.br 343/05 odbijen tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti jer u postupanju Zagrebačke banke d.d. nije bilo protupravnosti kao jedne od osnovnih pretpostavki odgovornosti za naknadu štete. Protivi se svim dokaznim prijedlozima tužitelja obzirom smatra kako je u postupcima pred Trgovačkim sudom nesporno utvrđeno da nije bilo nezakonitog postupanja od strane Zagrebačke banke d.d. prilikom izvršavanja naloga tužitelja (postupka P-343/05), dok je Privredna banka Zagreb d.d. (postupak P-2275/03), postupajući prema odredbama Zakona o platnom prometu, zatražila mišljenje Hrvatske narodne banke kao krovne institucije koja je zauzela stajalište da nalog za povrat pogrešno prenesenih sredstava u slučaju blokade računa nalogodavca nema prioritet te bi se izvršenjem nekih drugih plaćanja, mimo evidentiranih obveza na računu poslovnog subjekta (Urba zapad d.o.o.) narušavao zakonom propisani redosljed plaćanja, sukladno odredbama Zakona o platnom prometu u zemlji i Odluci o nalogima za plaćanje. Smatra da u postupcima P-2275/03 i P-343/05 nije bilo protupravnosti u postupanju Zagrebačke banke i Privredne banke Zagreb d.d., nije bilo propusta u zastupanju I. i II-tužene niti postoji uzročno posljedična veza između navodnih propusta I. i II-tužene i navodne štete tužitelja.

Dosljedan u svojoj nekonzistentnosti, zakonski zastupnik tužitelja Tomislav Kal Odak u iskazima pred Trgovačkim sudom u Zagrebu (iskaz od 7.6.2005. god. u predmetu P-343/05) i ovim sudom (iskaz od 5.3.2014. god. i 16.6.2016. god.) u bitnim okolnostima (svrha uplate od 25.3.2003. god. (prema uplatnici se radi o kratkoročnom kreditu u korist Urba zapad d.o.o., prema iskazu direktora tužitelja od 16.6.2016. god. se radi o predujmu za najam poslovnog prostora), greška u nalogu, stopiranje naloga, vrijeme odlaska u poslovnicu Zagrebačke banke, razgovor sa djelatnicom/djelatnicama Zagrebačke banke, usmeni/pisani opoziv naloga na predviđenom obrascu/ rukom pisanoj izjavi, pristup ročištima pred Trgovačkim sudom P-343/05, znanje o određenom vještačenju i uplati predujma, odnos sa bivšim direktorom prednika tužitelja tvrtke Bofex d.o.o. Bojanom Knupležom, interes za ishod postupka) iskazuje drugačije iz kojeg razloga sud vjeruje I-tuženoj kada kaže da on za svoje postupanje (opoziv naloga) nije imao nikakve dokaze niti se čega sjećao. Vjerno tome, ne sjeća se niti ročišta pred Trgovačkim sudom na kojem je bio prihvaćen dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem za što je bilo potrebno uplatiti predujam. Bilo bi životno i logično da se, u nadi da će upravo taj dokaz anulirati radnju za koju je nesporno odgovoran upravo Tomislav Kal Odak te utvrditi točno vrijeme kada je predmetni nalog proveden te kada je Zagrebačka banka dostavila Fini obavijest o pogrešnom prijenosu sredstava, upravo Tomislav Kal Odak koji je bio prisutan na ročištu i prema navodima I-tužene, koje zz tužitelja nije osporio, preuzeo raspravni zapisnik sa rješenjem suda, on i pobrine kod tadašnjem direktora Bofex-a Bojana Knupleža sa kojim sam iskazuje da je bio u poslovnim i prijateljskim vezama, da se određeni predujam i plati. Stoga sud ne može prihvatiti tvrdnju tužitelja da je za neplaćanje predujma, a time i neprovođenje tog dokaza odgovorna I-tužena. I-tužena nije odgovorna niti za nastupanje pravomoćnosti presude posl. br. P-343/05 budući nije imala punomoć za zastupanje tužitelja, pa tako niti za ulaganje pravnog lijeka. Punomoć joj je, po shvaćanju ovog suda, prestala 27.10.2006. god. kada je zz tužitelja od nje preuzeo

sve predmete i potpisao potvrdu o preuzimanju predmeta, a najkasnije 4.12.2006. god. kada je, uz potvrdu da nema nikakvih potraživanja prema njemu, tužitelju potpisala i podnesak pod nazivom "otkaz punomoći". Postupajući savjesno, o primitku presude Trgovačkog suda je obavijestila tužitelja te ga dopisom upozorila na rok za ulaganje žalbe. Punomoć za zastupanje tužitelja nije imala niti II-tužena koja je za svoju radnju davanja pravnog mišljenja uredno izdala račun koji je tužitelj platio. Nelogično je da bi itko kome što platio za uslugu koja nije obavljena, a koji navodni propust za tu stranku veže daleko veće posljedice, no što je isplata iznosa od 6.100,00 kn. Ovaj sud ne nalazi propusta u radu I i II tuženih, niti smatra da bi njihovo drugačije postupanje dovelo do drugačijih odluka za tužitelj u predmetima P-2275/03 i P-343/05 budući su obje odluke vrlo jasne u svojim izrekama i obrazloženjima. Tako u predmetu P-343/05 nije utvrđeno protupravno ponašanje Zagrebačke banke d.d. koje bi trebalo biti ispunjeno kao jedna od bitnih pretpostavki tužiteljevog zahtjeva za naknadu štete. Iako se o protupravnosti postupanja PBZ Zagreb d.d.d-a nije izričito raspravljalo u parnici P-2275/03 nesporno je utvrđeno da je banka postupala u svemu sukladno Zakonu o platnom prometu u zemlji i stajalištu Hrvatske narodne banke, kao krovne bankarske institucije. Postavlja se i pitanje stvarne štete, obzirom je nesporno da tužitelj ima pravomoćnu i ovršnu ispravu kojom je ovlašten od Urba zapad d.o.o. u cijelosti naplatiti svoje potraživanje, a što tužitelj, prema vlastitom priznanju, nije niti pokušao.

Bitne činjenice potrebne za donošenje odluke sud je utvrdio uvidom u spis Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-343/05, presliku spisa Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br. P-2275/03 koji prileže ovom spisu, dopis Odvjetničkog ureda Mizane Mekić od 15.7.2006. god. (list 264 spisa), potvrde od 27.10.2006. god. (list 265-266 spisa), dopis HNB-a (list 267 i 290 spisa), dopisa PBZ-a (list 268-269 spisa), saslušanjem direktora tužitelja Tomislava Kala Odaka (list 238-240, 302-304 spisa), I-tužene (list 299-301 spisa) i II-tužene (list 301-302 spisa). Cijeneći provedene dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 u daljnjem tekstu: ZPP-a), u svezi s čl. 1045 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08 i 125/11, u nastavku ZOO-a) utvrđeno je da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan u cijelosti.

Odluka o troška je donesena je temeljem čl. 154 st. 1 ZPP-a u svezi s čl. 155 ZPP-a, sukladno vrijednosti predmeta spora (1.141.259,73 kn) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. I-tuženoj zastupanoj po punomoćniku odvjetniku je priznat trošak pristupa na ročišta: 5.6.2012, 12.2.2013., 29.10.2013., 5.3.2014., 15.10.2015., 9.2.2016., 16.6.2016. i 24.10.2016., u iznosu od po 11.420 bodova za svako (Tbr. 9 t. 1), trošak pristupa za objavu presude u iznosu 50 bodova te trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 11.420 (Tbr. 8 t. 1). Nije priznat sastav podneska od 9.2.2016. predan na ročištu održanog istog dana budući se ročište i održava radi usmenog raspravljanja. Uz vrijednost jednog boda od 10 kn i 25% PDV-a priznati trošak I-tužene iznosi 10.283,00 kn. Navedenom valja dodati trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn pa ukupno priznati trošak I-tužene iznosi 10.308,00 kn, zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 8. prosinca 2016. god. pa do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3 postotnih poena. II-tuženoj zastupanoj po punomoćniku tuženiku je priznat trošak pristupa na ročišta: 5.6.2012, 5.3.2014., 15.10.2015., 9.2.2016., 16.6.2016. i 24.10.2016., u iznosu od po 11.420 bodova za svako (Tbr. 9 t. 1), trošak pristupa za objavu presude u iznosu 50 bodova te trošak sastava podnesaka od

21.3.2014., u iznosu od 11.420 (Tbr. 8 t 1). i 1.2.2016. u iznosu od 50 bodova (Tbr. 8 t 3). Uz vrijednost jednog boda od 10 kn i 25% PDV-a priznati trošak II-tužene iznosi 80.040,00 kn. Navedenom valja dodati trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn pa ukupno priznati trošak II-tužene iznosi 80.290,00 kn, zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 8. prosinca 2016. god. pa do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3 postotnih poena. Umješraču zastupanom po punomoćniku odvjetniku je priznat trošak pristupa na ročišta: 12.2.2013., 5.3.2014., 15.10.2015., 9.2.2016., 16.6.2016. 24.10.2016., u iznosu od po 11.420 bodova za svako (Tbr. 9 t.1), trošak pristupa za objavu presude u iznosu 50 bodova (Tbr. 9 t3), trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 11.420 te podnesaka od 31.12.2013., 11.7.2014. u iznosu od po 11.420 bodova za svaki (Tbr. 8 t.1). Nije priznat sastav podneska od 9.2.2016. predan na ročištu održanog istog dana budući se ročište i održava radi usmenog raspravljanja. Uz vrijednost jednog boda od 10 kn i 25% PDV-a priznati trošak umješrača iznosi 10.283,00 kn. Navedenom valja dodati trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn pa ukupno priznati umješrača iznosi 10.308,00 kn, zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 8. prosinca 2016. god. pa do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3 postotnih poena.

U Zagrebu, 8. prosinca 2016. godine

Sudac:
Ivana Markotić, v.r

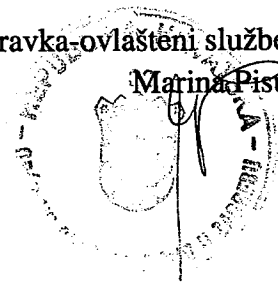
UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano, u četiri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:

- 1.Pun. tužitelja
- 2.Pun. I-tužene
- 3.Pun. II-tužene
- 4.Pun. umješrača
- 5.spis

Za točnost otpravka-ovlaštení službenik:
Marina Pisuljak

PRIMLJENO
NEPOSREDNO POŠTOM
FAXOM E-MAIL

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU 22-12-2016
Ulica grada Vukovara 84

ODVJETNICI
ŽELJKO OLUJIĆ
RJEŠENJE PETIC
FRAN OLUJIĆ

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivani Markotić, u pravnoj stvari tužitelja Tok trgovina d.o.o. za zastupanje i trgovinu, iz Zagreba, Kutnjački put 4, OIB: 65493151984, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Špehar, odvjetnik u Zagrebu, protiv I-tužene Mizane Mekić iz Zagreba, Mažuranićev trg 1, OIB: 74081130625, koju zastupa punomoćnica Zorana Živković, odvjetnica u Zagrebu, II-tužene Indire Kartal Herak iz Zagreba, Kriška 32, OIB: 43207253905, koju zastupa punomoćnik Zvonimir Raić, odvjetnik u Zagrebu i umješšača Hrvatska osiguravajuća kuća d.d. iz Zagreba, Ivana Lučića 2a, OIB: 00432869176, kojeg zastupa punomoćnik Željko Olujić, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, dana 12. prosinca 2016. godine

riješio je

- I. Ispravlja se presuda ovoga suda poslovni broj P-263/11-60 od dana 8. prosinca 2016. godine:
1. u točki II izreke, drugi red, na način da umjesto:
iznosa od : "10.308,00 kn" ispravno treba pisati : "131.600,00 kn",
iznosa od : "80.290,00 kn" ispravno treba pisati : "102.100,00 kn",
i treći red, na način da umjesto:
iznosa od : "10.308,00 kn" ispravno treba pisati : "131.600,00 kn"
 2. u obrazloženju presude:
 - strana 8, treći odlomak, peti red, na način da umjesto: "11.420 bodova", ispravno treba pisati : "1142 bodova", šesti red, na način da umjesto: "11.420" ispravno treba pisati : "1142", deveti red na način da umjesto: "10.283,00 kn" ispravno treba pisati : "129.100,00 kn", jedanaesti red na način da umjesto : "10.308,00 kn" ispravno treba pisati : "131.600,00 kn", šesnaesti red na način da umjesto : "11.420" ispravno treba pisati : "1124"
 - strana 9, prvi red, na način da umjesto : "11.420" ispravno treba pisati : "1124", drugi red na način da umjesto : "80.040,00 kn" ispravno treba pisati "99.600,00 kn", četvrti red na način da umjesto : "80.290,00 kn" ispravno treba pisati : "102.100,00 kn", deveti red na način da umjesto : "11.420", ispravno treba pisati : "1142", jedanaesti red na način da umjesto : "11.420", ispravno treba pisati : "1142", dvanaesti red na način da umjesto : "11.420", ispravno treba pisati : "1142", petnaesti red na način da umjesto : "10.283,00 kn", ispravno treba pisati : "129.100,00 kn", šesnaesti red na način da umjesto : "10.308,00 kn" ispravno treba pisati : "131.600,00 kn".

II. U ostalom dijelu presuda navedena pod točkom I. ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Prilikom pisanja presude poslovni broj P-263/11-60 od dana 8. prosinca 2016. godine sud je pogriješio u pisanju brojeva na način kako je to opisano u točki I izreke ovog rješenja,

slijedom čega je, sukladno čl. 342. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14) doneseno ovo rješenje o ispravku.

U Zagrebu, 12. prosinca 2016. god.

Sudac:
Ivana Markotić v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave ovog rješenja. Žalba se podnosi ovom sudu pisanim putem u 4 primjerka, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:

1. tužitelju po pun.
2. I-tuženiku po pun.
3. II-tuženiku po pun.
4. umješaču po pun.

Rj:

Kal 30 dana

Za točnost otpravka - ovlaštení službenik:
Marina Pisuljak

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINI GRADANSKI SUD U ZAGREBU

..... cijelosti/u dijelu

[illegible]

11502 65112

Тарихи 10.10.2019.

Ovlašteni službenik:

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU		
10 PRIMLJENO		
neposr. poštom	29-05-2019	obično prepor.
u _____	prim. _____	pril. _____
pristojba _____		kn _____

Poslovni broj 116-498/2017-2
PRIMLJENO
NEPOSREDNO POŠTOM
FAXOM E-MAIL

13-06-2019

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

ODVJETNICI
ŽELJKO OLUJIĆ
IVA PEZIC
FRAN OLUJIĆ

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Sanje Joka Umičević kao predsjednice vijeća, mr.sc. Iris Gović Penić kao sutkinje izvjestiteljice i članice vijeća, i Sandre Artuković Kunšt kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Tok trgovina d.o.o. za zastupanje i trgovinu, iz Zagreba, Kutnjački put 4, OIB: 65493151984, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Špehar, odvjetnik u Zagrebu, protiv I-tužene Mizane Mekić iz Zagreba, Mažuranićev trg 1, OIB: 74081130625, koju zastupa punomoćnica Zorana Živković, odvjetnica u Zagrebu, II-tužene Indire Kartal Herak iz Zagreba, Kriška 32, OIB: 43207253905, koju zastupa punomoćnik Zvonimir Raić, odvjetnik u Zagrebu, i umješšača Hrvatska osiguravajuća kuća d.d. iz Zagreba, Ivana Lučića 2a, OIB: 00432869176, kojeg zastupa punomoćnik Željko Olujić, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-263/11-60 od 8. prosinca 2016., ispravljena rješenjem istog suda poslovni broj P-263/11-61 od 12. prosinca 2016., u sjednici vijeća održanoj dana 7. svibnja 2019.

presudio je

I Odbija se kao neosnovana žalba tužitelja i potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-263/11-60 od 8. prosinca 2016., ispravljena rješenjem istog suda poslovni broj P-263/11-61 od 12. prosinca 2016.

II Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troška sastava žalbe.

III Odbija se kao neosnovan zahtjev umješšača za naknadu troška sastava odgovora na žalbu.

Obrazloženje

Prvostupanjskom je presudom odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja i tužitelju naloženo da tuženima naknadi troškove postupka.

Protiv ove presude žalbu je zbog svih žalbenih razloga izjavio tužitelj.

I-tužena i umješšač podnijeli su odgovore na žalbu kojima predlažu žalbu odbiti kao neosnovanu, s tim da umješšač traži naknadu troška sastava odgovora na žalbu.

Žalba je neosnovana.

Ispitujući pobijanu odluku suda prvog stupnja, kao i postupak koji joj je prethodio, nije utvrđeno da bi bile počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14, dalje: ZPP) na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Sud prvog stupnja potpuno je i pravilno utvrdio činjenično stanje te je pravilno primijenio materijalno pravo.

Sud prvog stupnja je, u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a odlučio koje će činjenice uzeti kao dokazane prema svom uvjerenju i to na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka. Tužitelj u žalbi samo preocjenjuje izvedene dokaze, pa stoga njegova žalba predstavlja samo drugačiju, i to pogrešnu, ocjenu izvedenih dokaza na koje je ovlašten jedino sud. Sud prvog stupnja pravilno je ocijenio provedene dokaze, a žalbeni prigovori u tom smislu ne mogu se prihvatiti.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete od tuženih zbog nesavjesnog zastupanja kao odvjetnica u sudskim sporovima u kojima su tužbeni zahtjevi tužitelja odbijeni kao neosnovani.

Sud prvog stupnja tužbeni je zahtjev tužitelja odbio kao neosnovan iz sljedećih razloga.

Tužitelj u ovom predmetu smatra da se odgovornost I-tužene za štetu koja mu je nastala nesavjesnim zastupanjem u predmetu P-2273/03 sastojala u krivo postavljenoj pravnoj osnovi tužbenog zahtjeva, a čega je odvjetnica trebala biti svjesna. Naime, protiv I-tuženika u tom predmetu je već bila donesena presuda na temelju stjecanja bez osnove slijedom čega se nije moglo raditi o stjecanju bez osnove i na strani II-tuženika jer kod stjecanja bez osnove mora doći do prelaska imovine, a ta imovina može prijeći samo na jednu, a ne istovremeno na obje osobe. Sud u tom predmetu je na ročištu održanom 9. svibnja 2006. tražio od I-tužene da obrazloži svoje dokazne prijedloge i to pojašnjenjem na kojoj pravnoj osnovi temelji tužbeni zahtjev na što je ona odgovorila da zahtjev temelji na povratu stečenog bez osnove. Ostala je kod ranije predloženih dokaza za pribavom podataka o stanju i prometima na računima I i II-tuženika u tim predmetima, na ročištu je predložila i izvođenje dokaza financijsko knjigovodstvenim vještačenjem na okolnost kada je točno izvršena transakcija, odnosno prijenos sredstava na račun II-tuženika iz tog predmeta, koje je dokazne prijedloge sud odbio jer te činjenice i dokazi nisu relevantni za odlučivanje o zahtjevu koji se temelji na stjecanju bez osnove. Tužitelj smatra da je upravo ročište održano 9. svibnja 2006. bio ključan moment za gubitak te parnice i to ne zbog krivo navedene pravne osnove kojom sud i nije vezan, već zbog propuštanja iznošenja relevantnih činjenica i valjanih dokaza koje je sud u toj parnici trebao utvrđivati te da se upravo u tome sastoji štetna radnja koju je u zastupanju tužitelja počinila odvjetnica Mizana Mekić (ovdje I-tužena) u tom sporu.

Protiv presude Trgovačkog suda poslovni broj P-2275/03 od 24. svibnja 2006. tužitelj, zastupan po punomoćnici Mizani Mekić je pravovremeno uložio žalbu o kojoj je odlučio Visoki trgovački sud Republike Hrvatske presudom poslovni broj Pž-573/07 od dana 13.

kolovoza 2009. na način da je odbio tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrdio presudu Trgovačkog suda od 24. svibnja 2006.

Tužitelj je dana 21. siječnja 2005. pred Trgovačkim sudom u Zagrebu podigao tužbu i protiv Zagrebačke banke d.d., postupak se vodio pod poslovnim brojem P-343/05. Tužbenim zahtjevom potražuje naknadu štete u visini od 896.580,00 kn zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 26. ožujka 2003. pa do isplate, navodeći da je tuženik, propustom postupanja pažnjom dobrog gospodarstvenika izvršio nalog koji je tužitelj pravovremeno opozvao, slijedom čega tužitelj trpi štetu u visini prenijetog iznosa od 896.580,00 kn i to isključivo zbog tuženikove pogreške u postupanju s nalogom za plaćanje. Tužbu je sastavila odvjetnica Mizana Mekić koja je uredno pristupala ročištima održanim pred tim sudom 15. ožujka 2005., 3. svibnja 2005., 7. lipnja 2005. (kada je uz nju pristupio i Tomislav Odak kao bivši zakonski zastupnik tužitelja), 7. srpnja 2005., 29. rujna 2005., 6. prosinca 2005. (kada je uz nju pristupio i Tomislav Odak kao bivši zakonski zastupnik tužitelja), 7. veljače 2006. (kada je uz nju pristupio i Tomislav Odak kao bivši zakonski zastupnik tužitelja) i 26. rujna 2006. Na ročištu održanom 7. veljače 2006. tužitelju je naloženo plaćanje predujma za provođenjem vještačenja po vještaku financijsko-knjigovodstvene struke na okolnost utvrđivanja točnog vremena kada je predmetni nalog proveden, kao i na okolnost kada je Zagrebačka banka dostavila Fini obavijest o pogrešnom prijenosu sredstava. Na ročištu 26. rujna 2006. punomoćnica tužitelja je predložila dodjelu novog roka radi uplate predujma za trošak vještačenja te joj je sud rješenjem od istog dana ostavio rok od osam dana za uplatu predujma za vještačenja. Određeni predujam nije plaćen iz kojeg je razloga rješenjem od 14. studenoga 2006. utvrđeno da se smatra da je tužitelj odustao od tog dokaznog prijedloga te je rješenjem kojim je bilo određeno vještačenje stavljeno izvan snage. Sud je dana 14. studenoga 2006. donio presudu kojom je odbio naprijed opisani tužbeni zahtjev za naknadom štete u visini od 896.580,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 26. ožujka 2003. Iz obrazloženja presude jasno proizlazi kako sud ocjenom provedenih dokaza, nije utvrdio da bi u postupanju tuženika pri postupanju po spornom nalogu tužitelja bilo protupravnosti kao jedne od bitnih pretpostavki koje bi morale biti ispunjene i dokazane da bi tužiteljev zahtjev za naknadu štete bio osnovan. Iz otpremnog štambilja je razvidno da je presuda otpremljena 29. studenoga 2006. Prema povratnici koja prileži uz presudu je razvidno da je istu za tužitelja zaprimila odvjetnica Mizana Mekić 4. prosinca 2006. Protiv presude nije podnesena žalba te je ista postala pravomoćna i ovršna 14. prosinca 2006.

Tužitelj tvrdi da mu je I-tužena počinila štetu u predmetu P-343/05 svojim nečinjenjem, u prvom redu nepravovremenim obavješćavanjem o potrebi uplate predujma za određeno vještačenje, zbog čega je i propušten rok, a time i izgubljeno pravo na izvođenje tog, po ocjeni tužitelja, najvažnijeg dokaza. Osim toga ističe i da I-tužena nije uložila žalbu na presudu čime nije iskoristila svaku, pa i najmanju šansu za svoju stranku za drugačijim ishodom spora. Žalbu na presudu P-343/05 nije uložila niti II-tužena Indira Kartal Herak koju je tužitelj opunomoćio upravo za poduzimanje te pravne radnje za što mu je II-tužena izdala račun u iznosu od 6.100,00 kn koji je uredno platio. Stoga je i nesavjesnim postupanjem te odvjetnice koja nije poduzela onu pravnu radnju za koju je bila opunomoćena i koju je naplatila tužitelju nastala šteta. Tužitelj predlaže da se u ovoj parnici provedu dokazi na okolnost osnovanosti njegovog zahtjeva prema PBZ d.d. Zagreb i Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb radi naknade štete, (ali i zbog bilo koje druge pravne osnove). Ključnim smatra utvrditi što se događalo sa predmetnim novčanim sredstvima nakon što je tužitelj dao pogrešan nalog za prijenos tih sredstava na račun trgovačkog društva Urba zapad d.o.o., a što

u ranijim postupcima pred Trgovačkim sudom, upravo zbog propusta i nesavjesnog zastupanja tužitelja od strane I i II-tužene nije sa sigurnošću utvrđeno.

I-tužena u odgovoru na tužbu, kao i tijekom postupka, ne spori da je zastupala tužitelja u predmetima koji su se vodili pred Trgovačkim sudom pod poslovni broj P-2275/03 i P-343/05. Za sve radnje koje je poduzimala u zastupanju tužitelja imala je odobrenje tadašnjeg vlasnika Bojana Knupleža, sa kojim je i sve dogovarala, a u zastupanju je u svemu postupala u skladu sa pravilima struke. Gospodin Knuplež je htio da se postupci što prije okončaju i da se ne stvaraju dodatni troškovi. Kada ju je angažirao je izrazio sumnju u način poslovanja gospodina Odaka, rekao je da se događaju čudne stvari, posebno za utuženu spornu uplatu. Osobno je pregledao svu dokumentaciju i utvrdio da se radi o propustu Tomislava Odaka čijom je greškom prijenos novca izvršen na krivo društvo. Tomislav Odak je rekao da je u roku opozvao nalog, no o tome nije imao nikakvog pisanog traga niti je znao kome je dao nalog za opoziv naloga. Sjećao se samo da je nalog za opoziv naloga za uplatu dao usmeno nekoj ženskoj osobi smeđe kose. Stoga niti ona nije mogla određeno predlagati dokaze, posebno svjedoke budući se gospodin Odak nije nikoga sjećao. Nije imao niti jedan pisani trag o opozivu naloga, u postupku su saslušane djelatnice Zagrebačke banke vezano uz tvrdnju da je Tomislav Odak osobno odlazio u banku radi opoziva, no one ga nisu prepoznale, a niti on njih. Zastupanje u postupku pod brojem P-2275/03 koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu radi povrata novčanih sredstava je preuzela dana 7. ožujka 2006. Stoga ističe prigovor zastare jer je tužba u ovom predmetu predana 14. prosinca 2009. Neovisno od istaknutog prigovora smatra da nije ostvarena niti jedna pretpostavka odgovornosti za štetu. Tužbu je napisao i pravni osnov tužbe precizirao bivši punomoćnik, odvjetnik Tomislav Rigler. Ostala je kod ranije postavljenog pravnog osnova budući sud nije vezan pravnim osnovom, a i smatra da bi, da je bilo dokaza, i sam sud utvrdio drugačiji pravni osnov. Vezano uz navodno propuštanje u zastupanju u postupku pred Trgovačkim sudom poslovni broj P-343/05, a koje se odnosi na uplatu predujma za vještačenje, ističe da je prvi puta taj dokazni prijedlog prihvaćen na raspravi održanoj 7. veljače 2006. na kojoj je bio prisutan i Tomislav Odak. Tvrdi da je i on preuzeo primjerak raspravnog zapisnika, ali nije izvršio uplatu predujma. Nakon toga je i osobno n/r direktora Bofex d.o.o.-a Bojana Knupleža poslala dopis u kojem ga obavještava da je sud obvezao tužitelja na plaćanje troškova vještaka u iznosu od 3.000,00 kn u postupku P-343/05. Upućuje direktora da je, ukoliko smatra da je opravdano vještačenje, potrebno izvršiti uplatu iznosa na broj računa koji dostavlja. Obzirom je između Tomislava Odaka i tadašnjeg direktora tužitelja Bojana Knupleža postojala diskusija o tome da li uopće provoditi vještačenje i stvarati novi trošak, u svom je dopisu i stavila: "Ukoliko smatrate potrebnim...". Dana 26. rujna 2006. je sud produljio rok za uplatu predujma, međutim isključivo voljom tada ovlaštenih osoba tužitelja to nije uplaćeno. Gospodin Knuplež je imao u nju puno povjerenja, sa njim je sve dogovaralo osobno ili telefonski, dogovorima je bio prisutan i Tomislav Odak. Da je pokojni Bojan Knuplež živ sve bi posvjedočio. Punomoć za zastupanje tužitelja joj je prestala 27. prosinca 2006. Tužitelj joj je otkazao punomoć, preuzeo je sve predmete i potpisao potvrdu o preuzimanju predmeta (prileži na listu 265-266 spisa). Nakon toga ju je nazvao i rekao da novi odvjetnik traži da potpiše i da prema njemu nema nikakvih potraživanja, što je i učinila potpisom podneska pod nazivom "otkaz punomoći" od 4. prosinca 2006. (list 307 spisa). Istoga dana je zaprimila presudu Trgovačkog suda P-343/05, o čemu je tužitelja dana 6. prosinca 2006. te ga u svom dopisu obavijestila da rok za žalbu iznosi 8 dana. Kako je punomoć otkazala stranka odvjetniku to ne postoji obveza niti ovlaštenje odvjetnika da poduzima bilo koju radnju nakon otkaza punomoći. I u ovom dijelu tužbenog zahtjeva ističe prigovor zastare. Rok za žalbu protiv presude P-343/05 zaprimljene u njenom odvjetničkom uredu 4. prosinca 2006. isticao

je 12. prosinca 2006., pa ako je i nastupila neka šteta propuštanjem radnje I-tužene rok za naknadu štete je počeo teći zadnjeg dana roka za žalbu. Protivi se svim dokaznim prijedlozima tužitelja. Smatra da je pravomoćnom presudom u predmetu P-343/05 Trgovački sud utvrdio da nema odgovornosti Zagrebačke banke d.d. Zagreb, dok je za Privrednu banku d.d. Zagreb utvrđeno da je postupala po zakonu (čl. 29. tada važećeg Zakona o platnom prometu je bilo propisano da je banka dužna izvršiti nalog za plaćanje na dan valute, ako na računu platitelja postoje sredstva, a čl. 42. istoga Zakona je propisana odgovornost banke i pod kojim uvjetima banka snosi štetu) i po uputi Hrvatske narodne banke (koja joj je svojim dopisom od 30. travnja 2003. odgovorila da ne može izvršiti povrat sredstava jer je račun Urba zapad d.o.o. u blokadi i da bi to bilo protivno zakonu.) Za svoj je obavljeni rad uredno izdala račun koji joj je tadašnji direktor tužitelja Bojan Knuplež i podmirio.

II-tužena ističe da nije zastupala tužitelja niti je imala punomoć za zastupanje u predmetu koji se vodio pred Trgovačkim sudom P-343/05. Direktor tužitelja Tomislav Odak, a kojeg poznaje jer ga je ranije zastupala u jednom gruntovnom predmetu koji je uspješno riješila, joj se obratio radi davanja pravnog mišljenja u predmetu velike vrijednosti koji se vodio pred Trgovačkim sudom. Izvršila je uvid u taj predmet što je mogla bez pisane punomoći, nije sastavljala žalbu niti bilo kakav drugi podnesak jer za to nije niti bila opunomoćena. Za izvršeni uvid i davanje pravnog mišljenja je tužitelju ispostavila račun u iznosu od 5.000,00 kn što uvećano za PDV iznosi 6.100,00 kn koji je račun tužitelj uredno platio (preslika računa prileži spisu na listu 306). Tužiteljeve tvrdnje da je od nje saznao da sporna žalba nije uložena su u cijelosti neistinite i nelogične budući tužitelj nije podnio niti prijedlog za povrat u prijašnje stanje nakon saznanja za propuštanja roka za žalbu protiv presude niti je u naredne tri godine nije poduzeo ikoju radnju u svrhu obeštećenja za iznos za kojeg ga je II-tužena navodno oštetila, slijedom čega zaključuje da je isključiva svrha ove parnice pokušaj nezakonitog i neosnovanog bogaćenja tužitelja na teret tuženika.

Raspravnim rješenjem prvostupanjskog suda od 5. ožujka 2014. dozvoljeno je miješanje HOK Osiguranju d.d. na strani tuženika. Umješač ističe kako tužitelju nije nastala apsolutno nikakva šteta budući mu je pravomoćnom i ovršnom djelomičnom presudom na temelju priznanja poslovni broj P-2275/03 od 12. prosinca 2003. dosuđen isti iznos koji potražuje ovdje tužbom budući je navedenom presudom naloženo tuženiku Urba zapad d.o.o., jedinom odgovornom za stjecanje novčanih sredstava u utuženom iznosu bez osnove da tužitelju isplati iznos od 896.580,00 kn. Neosnovanim drži navode tužbe koji upiru na odgovornost I-tužene jer u parnici poslovni broj P-2275/03 nije potraživala naknadu štete već je zatražila povrat sredstava s osnova stjecanja bez osnove zbog čega je odbijen tužbeni zahtjev u odnosu na Privrednu banku Zagreb d.d. Smatra da je sud bio dužan sam pronaći pravnu osnovu tužbenog zahtjev neovisno o tome koju pravnu osnovu navede tužitelj i da je, tek kad se uvjeri da tužitelju ni po kojoj pravnoj osnovi ne pripada zahtijevana pravna zaštita, mogao tužitelja odbiti sa tužbenim zahtjevom. Ističe prigovor nepostojanja uzročno posljedične veze između navodnog propusta I i II-tužene i navodne štete tužitelja. Tužitelj je dužan dokazati da su upravo radnju I i II-tuženih dovele do gubitka spora tj. dužan je dokazati da bi u slučaju da su bivši punomoćnici podnijeli tužbu radi naknade štete protiv Privredne banke Zagreb d.d. u predmetu P-2275/03 u tom sporu i uspio sa iznosom koji potražuje tužbenim zahtjevom. Smatra da je iz stanja spisa poslovni broj P-2275/03 izvjesno da tužitelj ne bi uspio u postupku naknade štete protiv PBZ-a jer na strani PBZ-a nije bilo protupravnosti kao jedne od osnovnih pretpostavki za naknadu štete. U odnosu na parnicu koja se vodila pod brojem P-343/03 ističe prigovor nepostojanja mandatnog odnosa između tužitelja i II-tužene pa slijedom toga i prigovor promašene pasivne legitimacije. Budući tužitelj nikada nije

ovlastio II-tuženu na ulaganje žalbe na presudu u predmetu P-343/05. Žalbu nije mogla uložiti niti I-tužena budući joj je upravo tužitelj otkazao punomoć za zastupanje, što suprotno čl. 91. st.1 ZPP predstavlja opoziv punomoći čiji učinak važi za protivnu stranku od časa kada joj je saopćen. Ističe i prigovor nepostojanja uzročno posljedične veze između navodnog propusta I i II-tužene i navodne štete nanesene tužitelju. Naime sama činjenica ulaganja ili neulaganja žalbe nije dovoljna da sam po sebi dovede do štete već je tužitelj dužan dokazati uzročno posljedičnu vezu između činjenice neulaganja žalbe i štetu koju uslijed navedenog trpi. Tim više što je presudom poslovni broj P-343/05 odbijen tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti jer u postupanju Zagrebačke banke d.d. nije bilo protupravnosti kao jedne od osnovnih pretpostavki odgovornosti za naknadu štete. Smatra da je u postupcima pred Trgovačkim sudom nesporno utvrđeno da nije bilo nezakonitog postupanja od strane Zagrebačke banke d.d. prilikom izvršavanja naloga tužitelja (postupka P-343/05), dok je Privredna banka Zagreb d.d. (postupak P-2275/03), postupajući prema odredbama Zakona o platnom prometu, zatražila mišljenje Hrvatske narodne banke kao krovne institucije koja je zauzela stajalište da nalog za povrat pogrešno prenesenih sredstava u slučaju blokade računa nalogodavca nema prioritet te bi se izvršenjem nekih drugih plaćanja, mimo evidentiranih obveza na računu poslovnog subjekta (Urba zapad d.o.o.) narušavao zakonom propisani redoslijed plaćanja, sukladno odredbama Zakona o platnom prometu u zemlji i Odluci o nalogima za plaćanje. Smatra da u postupcima P-2275/03 i P-343/05 nije bilo protupravnosti u postupanju Zagrebačke banke i Privredne banke Zagreb d.d., nije bilo propusta u zastupanju I i II-tužene niti postoji uzročno posljedična veza između navodnih propusta I i II-tužene i navodne štete tužitelja.

Zakonski zastupnik tužitelja Tomislav Kal Odak u iskazima pred Trgovačkim sudom u Zagrebu (iskaz od 7. lipnja 2005. u predmetu P-343/05) i prvostupanjskim sudom (iskaz od 5. ožujka 2014. i 16. lipnja 2016.) u bitnim okolnostima (svrha uplate od 25. ožujka 2003. (prema uplatnici se radi o kratkoročnom kreditu u korist Urba zapad d.o.o., prema iskazu direktora tužitelja od 16. lipnja 2016. se radi o predujmu za najam poslovnog prostora), greška u nalogu, stopiranje naloga, vrijeme odlaska u poslovnicu Zagrebačke banke, razgovor sa djelatnicom/djelatnicama Zagrebačke banke, usmeni/pisani opoziv naloga na predviđenom obrascu/ rukom pisanoj izjavi, pristup ročištima pred Trgovačkim sudom P-343/05, znanje o određenom vještačenju i uplati predujma, odnos sa bivšim direktorom prednika tužitelja tvrtke Bofex d.o.o. Bojanom Knupležom, interes za ishod postupka) iskazuje drugačije iz kojeg razloga sud vjeruje I-tuženoj kada kaže da on za svoje postupanje (opoziv naloga) nije imao nikakve dokaze niti se čega sjećao. Vjerno tome, ne sjeća se niti ročišta pred Trgovačkim sudom na kojem je bio prihvaćen dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem za što je bilo potrebno uplatiti predujam. Sud prvog stupnja smatra da bi bilo životno i logično da se, u nadi da će upravo taj dokaz anulirati radnju za koju je nesporno odgovoran upravo Tomislav Kal Odak te utvrditi točno vrijeme kada je predmetni nalog proveden te kada je Zagrebačka banka dostavila Fini obavijest o pogrešnom prijenosu sredstava, upravo Tomislav Kal Odak koji je bio prisutan na ročištu i prema navodima I-tužene, koje zakonski zastupnik tužitelja nije osporio, preuzeo raspravni zapisnik sa rješenjem suda, on i pobrine kod tadašnjeg direktora Bofex-a Bojana Knupleža sa kojim sam iskazuje da je bio u poslovnim i prijateljskim vezama, da se određeni predujam i plati. Stoga prvostupajski sud ne može prihvatiti tvrdnju tužitelja da je za neplaćanje predujma, a time i neprovođenje tog dokaza odgovorna I-tužena. Sud prvog stupnja smatra da I-tužena nije odgovorna niti za nastupanje pravomoćnosti presude poslovni broj P-343/05 budući nije imala punomoć za zastupanje tužitelja, pa tako niti za ulaganje pravnog lijeka. Punomoć joj je, po shvaćanju prvostupajnskog suda, prestala 27. listopada 2006. kada je zakonski zastupnik tužitelja od nje preuzeo sve predmete i potpisao potvrdu o preuzimanju predmeta, a najkasnije 4. prosinca

2006. kada je, uz potvrdu da nema nikakvih potraživanja prema njemu, tužitelju potpisala i podnesak pod nazivom "otkaz punomoći". Postupajući savjesno, o primitku presude Trgovačkog suda u Zagrebu je obavijestila tužitelja te ga dopisom upozorila na rok za ulaganje žalbe.

Sud prvog stupnja smatra da punomoć za zastupanje tužitelja nije imala niti II-tužena koja je za svoju radnju davanja pravnog mišljenja uredno izdala račun koji je tužitelj platio. Nelogičnim smatra sud prvog stupnja da bi itko kome što platio za uslugu koja nije obavljena, a koji navodni propust za tu stranku veže daleko veće posljedice, no što je isplata iznosa od 6.100,00 kn.

Prvostupanjski sud ne nalazi propusta u radu I i II-tužene, niti smatra da bi njihovo drugačije postupanje dovelo do drugačijih odluka za tužitelja u predmetima P-2275/03 i P-343/05 budući su obje odluke vrlo jasne u svojim izrekama i obrazloženjima. Tako u predmetu P-343/05 nije utvrđeno protupravno ponašanje Zagrebačke banke d.d. koje bi trebalo biti ispunjeno kao jedna od bitnih pretpostavki tužiteljevog zahtjeva za naknadu štete.

Iako se o protupravnosti postupanja PBZ Zagreb d.d-a nije izričito raspravljalo u parnici P-2275/03 sud prvog stupnja je zaključio da je banka postupala u svemu sukladno Zakonu o platnom prometu u zemlji i stajalištu Hrvatske narodne banke, kao krovne bankarske institucije.

Sud prvog stupnja ističe da je sporno i pitanje stvarne štete, obzirom je nesporno da tužitelj ima pravomoćnu i ovršnu ispravu kojom je ovlašten od Urba zapad d.o.o. u cijelosti naplatiti svoje potraživanje, a što tužitelj, prema vlastitom priznanju, nije niti pokušao.

Slijedom svega nevedenoga prvostupanjski je sud ocijenio da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan u cijelosti te je primjenom čl. 154. st. 1. ZPP tužitelju naložio da tuženima naknadi troškove postupka.

Ovaj sud prihvaća u cijelosti činjenično stanje utvrđeno u prvostupanjskoj odluci i primijenjeno materijalno pravo, s tim da je i odluka o troškovima postupka pravilna kako u pogledu osnova tako i u pogledu visine, zbog čega u obrazloženju ove odluke ovaj drugostupanjski sud nije posebno obrazlagao razloge odbijanja žalbe tužitelja i potvrđivanja prvostupanjske odluke (čl. 375. st. 5. ZPP u svezi s čl. 368. st. 1. ZPP).

U odnosu na žalbene navode valja istaknuti da, nakon što su novčana sredstva koja su uplaćena na račun Urba zapad d.o.o., a s obzirom da je Hrvatska narodna banka dala svoje tumačenje o (ne)mogućnosti povrata uplaćenih sredstava tužitelju, pravno nije odlučno postupanje niti Zagrebačke banke d.d. niti PBZ d.d. vezano uz ta sredstva nakon njihova prijenosa. Zbog navedenoga na okolnosti postupanja nakon prijenosa sredstava na račun Urba zapad d.o.o. sud prvog stupnja nije trebao provoditi daljnje dokaze.

Sporno, a prema tvrdnjama tužitelja, može biti samo postupanje Zagrebačke banke d.d. u odnosu na koju tužitelj tvrdi da je istog dana opozvao nalog za plaćanje, a da je ta banka ipak izvršila isplatu. Nastavno na ove tvdnje pravno bi moglo biti odlučno bi li tužitelj uspio u sporu protiv Zagrebačke banke d.d. da je po prijedlogu tužitelja, zastupanog po I -tuženoj, provedeno financijsko vještačenje.

Međutim, i da je provedeno financijsko vještačenje u predmetu koji se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vodio pod poslovnim brojem P-343/05, ne bi u odnosu na Zagrebačku banku d.d. uspio.

Ovo iz razloga što iz tog predmeta proizlazi da tužitelj nije dokazao da je pravovremeno opozvao nalog za plaćanje. Svjedoci koji su saslušani Štefanija Teskera, Vesna Galijaš te Vlatka Selthofer-Posilović, tvrde da tužitelj nije opozvao nalog pravovremeno već je radi pisanog opoziva došao sljedećeg dana kada je nalog već bio proveden. Naime, Zagrebačka banka d.d. kao i sam tužitelj u tužbi poslovni broj P-343/05 tvrdi da je direktor tužitelja nalog za plaćanje dao između 13 i 14 sati dana 25. ožujka 2003., dok djelatnici Zagrebačke banke d.d. tvrde da se sa pravnim osobama u to vrijeme radilo samo do 14 sati. Dakle, tužitelj je morao, a kako bi opoziv dan pravovremeno, doći natrag u poslovnicu u razdoblju od sat vremena, dok on sam tvrdi u iskazu u predmetu P-343/05 da je nalog dao ujutro, a da se vratio u poslovnicu Zagrebačke banke d.d. između 12 i 13 sati, dakle sa većim vremenskim odmakom, dok u samoj tužbi u predmetu P-343/05 tvrdi da se vratio istog dana nakon 2 sata.

S obzirom na navedeno, treba istaknuti da niti propust podnošenje žalbe protiv presude u predmetu P-343/05 pravno nije odlučan.

Zbog toga ovaj sud ocjenjuje uvjerljivom tvrdnju I- tužene da tužitelj nije bio zainteresiran za provođenje vještačenja predmetu P-343/05 jer se činjenica pravovremenog opoziva naloga za plaćanje nije mogla dokazati.

Konačno, i od strane I-tužene istaknuti prigovor zastare je osnovan. Ovo iz razloga što je spor koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-343/05 pravomoćno okončan dana 12. prosinca 2006., dok je tužba u ovom sporu podnesena dana 14. prosinca 2009., pa treba zaključiti da je trogodišnji zastarni rok u vrijeme podnošenja tužbe istekao. Naime, šteta je nastupila najkasnije pravomoćnošću presude u predmetu koji se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vodio pod poslovnim brojem P-343/05.

Kako tužitelj nije uspio sa žalbom odbijen je njegov zahtjev za naknadu troška sastava žalbe primjenom čl. 154. st. 1. ZPP.

Trošak sastava odgovora na žalbu nije bio potreban pa je i zahtjev umješaka za naknadu troška sastava odgovora na žalbu odbijen kao neosnovan primjenom čl. 155. ZPP.

U Zagrebu, 7. svibnja 2019.

Predsjednica vijeća:
Sanja Joka Umićević, v.r.

Za točnost ovjeka – ovlaštena službenica:
Marija Roginek

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
GLAVNICA	s dospijećem	07.12.2016	06.02.2020				131.600,00		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		08.12.2016	31.12.2016	24	7.88 %		131.600,00	680,01	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	7.68 %		131.600,00	5.691,91	
KAMATE		01.07.2017	31.12.2017	184	7.41 %		131.600,00	10.607,77	
KAMATE		01.01.2018	30.06.2018	181	7.09 %		131.600,00	15.234,64	
KAMATE		01.07.2018	31.12.2018	184	6.82 %		131.600,00	19.759,08	
KAMATE		01.01.2019	30.06.2019	181	6.54 %		131.600,00	24.027,04	
KAMATE		01.07.2019	31.12.2019	184	6.3 %		131.600,00	28.206,51	
KAMATE		01.01.2020	06.02.2020	37	6.11 %		131.600,00	29.019,37	
DUGOVANJE	po stavci								160.619,37
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							131.600,00	29.019,37	<u>160.619,37</u>
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ILUJK, PEZIC & PARTNERI d.o.o.
 Trg Marka Marulića 2, Zagreb 2

Masa:
 1419

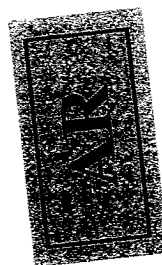
08 0040 0

Zagreb	18.10
07.02.20	
18:29:52	HP Hrvatska
10106	

FINANCIJSKA AGENCIJA
 AGENCIJA ZA POSREDOVANJE
 U PROMETU NEPOKRETNOSTI
 IPOSREDOVANJE U PROMETU
 NEPOKRETNOSTI

10-12-2009

POSREDOVANJE
 U PROMETU
 NEPOKRETNOSTI
 UL. GRADNA VUKOVARA 70

FINA - FINANCIJSKA AGENCIJA
 SEKTOR POSREDOVANJE U PROMETU
 (ZA PREDSREČAJNIE NAGODBE)

UL. GRADNA VUKOVARA 70

10000 ZAGREB